

Obsah čísla:

O praní.....	1
Výtah z jednání staršovstva 5. 9. 2024.....	2
Z usnesení 2. zasedání 36. synodu ČCE.....	3
Ještě tři malá ohlédnutí za sborovou dovolenou..	5
Dodatek.....	6
Co víme o izraelských Arabech?.....	7
Křížlice.....	9
Kalendář na říjen 2024.....	12

O praní

Každý týden trávím řadu hodin praním a vším, co s ním souvisí. Tedy nemyslím praním někde v ringu s bradou na prsou ponořená do přemýšlení, zda nasadit soupeři v boxu pravý nebo levý hák. Spíš napravo a nalevo třídím bílé a barevné, syntetické a bavlněné a tak podobně. A pak to házím do pračky, věším, sundávám, třídíme ho na šest hromádek, komu co patří. Vykonávám tu činnost za ta léta až skoro automaticky a vzpomínám na kolegyni Irenu Škeříkovou, která říkala, že při praní a žehlení jsou její nejlepší modlitební chvílky. I já myslívám na sborové záležitosti a jednotlivce. Tak třeba teď, když budeme volit polovinu staršovstva, uvažovala jsem o pračce, jako o takové metafoře našeho sboru. Máme určitý vymezený prostor, nějak dimenzovaný. Potřebuje občasnou údržbu (díky za letní brigádu!), něco nás to stojí (snad se nebude moc zdrazovat!). Prádlo, to jsou ty naše lidské záležitosti, všechno, co si potřebujeme ve sboru nějak probrat, promyslet, protřídit, vyprat, očistit se od toho, co nás nějak poznamenalo, co nás pošpinilo a co jsme zanesli „sajrajtem“ my sami. Farářky, když jsou na sboru dvě, bych viděla jako práci prášek a aviváž (bez té druhé se v čase nutnosti šetrnějšího rozpočtu obejdete, uvidíte:-)! No ale vy, milí čtenáři, vy jste tou vodou, která všechno to dění umožňuje a spolu s přísadami prádlo dobře vypere. Samozřejmě se to neobejde bez Ducha svatého a tudíž Boží inspirace, kterou bych připodobnila k přívodu elektrického proudu. Ten také nevidíme, ale jeho přítomnost jasně vnímáme, protože bez něj by to celé neběželo a nedávalo smysl. Doběhl nám zas jeden cyklus přátel, potřebujeme přívod nové vody na cyklus další! A já jdu na půdičku, tam

se mi to bude věšet! Naštěstí už vím, že vody na další cyklus je dost, takže se zase z půdičky vrátím pěkně dolů do prádelny a jedeme dál! ☺

Magdaléna Trgalová, 2. farářka sboru

Výťah z jednání staršovstva 5. 9. 2024

- příprava voleb do staršovstva – otevření krabice s návrhy kandidátů – celkem 24 jmen – dohoda, kdo s kým z nich promluví
- vyjádření k synodnímu usnesení č. 24 o požehnání svazku registrovaným partnerů – schváleno
- předběžné kroky k přípravě oslav 100. výročí založení KS Dejvice a 60. výročí vzniku samostatného sboru – na rok 2025 bude připraven kalendář, na podzimní oslavu (12. nebo 19. 10. 2025) aktualizovaný sborník – přípravná skupina zatím M. Študentová, J. Hlavsa, J. Mašek
- schválení plánovaných akcí v adventu a vánočním období, mj. veřejná zkouška NP 11. 12., hra mládeže 15. 12., ostatní neděle v adventu s VP, bohoslužby 25. 12., 29. 12., 1. 1. a 5. 1.
- ukončení působení Magdalény Trgalové v Dejvicích 31. 8. bude zároveň příležitostí jí poděkovat za 20 let kazatelské služby
- reflexe letního období (sborová dovolená, tábor dětí)
- informace o setkáních mládeže a formátu konfirmační přípravy v novém školním roce
- informace o výsledku hledání nové účetní našeho sboru – schůzka s ní manželé Černohorští, Michael Heller a J. Mašek koncem září
- informace ze skupiny Pomoc
- schváleno proplacení občerstvení brigádníkům na úklid sboru
- schváleno zapůjčení sborových prostor k uvedení knihy a koncertu P. Hájičkové 13. 10.
- informace o akci „Zažít město jinak“ 21. 9. – celodenní účast S. Jacobea
- čerstvě došlé materiály z ústředí budou projednány na příští schůzi

Příští řádná porada staršovstva: 3. 10. 2024 v 19:00 hod., své případné podněty adresujte, prosím, Saše Jacobea či Janu Maškovi (ideálně e-mailem).

Z usnesení 2. zasedání 36. synodu ČCE

Letošní zasedání synodu naší církve se uskutečnilo ve dnech 23.-24. května v Praze a vedle rutinních záležitostí, jako jsou nejružnější volby, aktualizace církevních řádů nebo hospodářské záležitosti, se zabýval řadou zásadnějších otázek.

Nejvýznamnější z nich je rozhodnutí o reformě seniorátů. O té se uvažuje již delší dobu, předběžné návrhy zazněly již na předchozích synodech. Současnosti je naše církev tvořena 236 sbory, které jsou rozděleny do 14 seniorátů. Ty vznikaly s ohledem na různé historické souvislosti a v dnešní době jsou velmi nesourodé, jak do velikosti, tak ekonomické síly. Vedle největšího pražského seniorátu (31 sborů) máme 4 senioráty jen čtvrtinové velikosti. Zejména v nich se těžce hledají kandidáti na obsazení nezbytných seniorátních funkcí.

Nově schválené územní členění naší církve předpokládá vznik 9 dostatečně velkých seniorátů. Ze snahy vytvořit srovnatelně velké senioráty poněkud vybočuje sloučení pražského seniorátu s ústeckým. Odpovídá to ale dlouhodobé dřívější spolupráci obou celků – připomeňme si pomoc našeho sboru sborům v Ústí nad Labem a v Chotiněvsi. Také oba konventy se již v minulosti pro sloučení vyslovily. Nové rozložení seniorátů nastane 1. ledna 2027. Do té doby bude třeba upravit kompetence seniorátních výborů a další správní záležitosti.

V souvislosti s reformou seniorátů se připravuje i změna volebního a jednacího řádu, jmenovitě funkčních období. Nově např. budou voleny celé seniorátní výbory najednou - dosud se funkční období týkalo jejich jednotlivých členů a doplňovací volby na tu či onu funkci tedy probíhaly prakticky na každém konventu. K podobnému sjednocení dojde i při volbě konventuálů ve sborech atd.

Fungování staršovstev se dotkne i zasílání zápisů nejen ze shromáždění, ale i z jejich schůzí seniorátnímu výboru. To pro nás není zas až tak velká novinka, v pražském seniorátu je již řadu let zavedeno, že každý sbor má v SV svého patrona, a ten má zápisy dostávat.

Principiálním rozhodnutím synodu je schválení možnosti našich duchovních asistovat při uzavírání partnerství osob stejného pohlaví. Tomu jsou podrobně věnována usnesení č. 24 a 35. Usnesení č. 35 uzavírá „kolečko“ započaté rozhodnutím loňského synodu a potvrzuje možnost požehnání, tj. vyprošení Boží milosti dvojicím, které v partnerství již jsou nebo do něj vstupují. Mluví se o možnosti, ne o automatické povinnosti farářů tak činit. V každém jednotlivém případě mohou faráři takovou službu odmítnout a podobně i staršovstva, v jejichž sboru by se požehnání mělo uskutečnit. V podstatě jde o schválení současného stavu, kdy mnozí faráři již bez formalit požehnání udělují. Synod žádá sbory o zpětnou vazbu, jak se kteří faráři a staršovstva k této nové možnosti postaví.

Usnesení č. 24 jde ještě dál. Právní řád naší země čerstvě umožňuje i církvím, aby svazky lidí stejného pohlaví právně uzavíraly. Synod o tom jednal, v zásadě se vyjádřil pro a otevřel tzv. kolečko. To znamená, že rozhodnutí synodu mají to jeho příštího zasedání projednat staršovstva a konventy, a vyjádřit se k němu. Zatímco rozhodnutí o žehnání již letošním červnem vstoupilo v platnost, o církevním uzavírání partnerství se tedy rozhodne až v příštím roce.

Našeho sboru se dotýkají dvě rozhodnutí ekonomické povahy. Tou první je nová směrnice synodní rady o bydlení farářů, s jejímž návrhem se staršovstvo seznámilo již na jaře. Nová směrnice představuje radikální změnu pohledu. Dosavadní směrnice, podle které faráři platí svému sboru spíše symbolické nájemné, měla sbory zaštitit před případnými výtkami ze stran finančních úřadů. Nově se má výše nájemného přiblížit komerčním hodnotám, s tím, že sbory mají svým farářům předepsaným způsobem přispět. Bez zabíhání do podrobností, toto řešení na jedné straně zohledňuje postoj finančních úřadů, na druhé straně zejména pro finančně slabší sbory bude znamenat velkou komplikaci. Proto synod

vyzývá k tomu, aby ještě před její účinností začátkem roku 2025 byla směrnice se sbory důkladně komunikována.

Druhou věcí je změna pravidel pro výpočet odvodů do Personálního fondu pro sbory s více než jedním kazatelským úvazkem. Opět, bez rozepisování detailů to pro nás v příštím roce znamená, že budeme odvádět asi o 27 tisíc vyšší částku než podle dosavadního klíče.

Z dalších rozhodnutí synodu je důležitá transformace Jeronýmovy jednoty do grantového systému ČCE, zveřejnění nové Agendy (bohoslužebných pořádků) a také výhled, jak se budou vyvíjet odvody do personálního fondu v příštích 10 letech. Předpokládá se, že v roce 2034 by mělo jít o 840 tisíc za jedno kazatelské místo (na rok 2025 to je 400 tisíc).

Jan Mašek

Ještě tři malá ohlédnutí za sborovou dovolenou

Letošní sborová dovolená je už čtvrt roku za námi a některé vzpomínky zůstávají napořád, zatímco jiné začínají postupně pomalu blednout. Snažím se přivést si z každé cesty do ciziny nějakou vzpomínku, která by mohla být inspirací i pro život u nás doma. A tak se s Vámi o tři podělím. Za prvé:

Již druhým rokem po sobě jsme mohli ocenit, ba téměř každodenně vychutnat, dávné švýcarské úsloví „Der Kluge reist im Zuge“, tedy „chytrý jezdí vlakem“. Rétská dráha nám mnohým učarovala a umožňovala i to, že jsem za celý týdenní pobyt letos opět ani jednou nepoužil naše auto. Snažím se občas jezdit vlakem i po Praze, ale všichni víte, jaké jsou v tomto směru pražské možnosti.

Jak jste si již mohli přečíst v zářijovém Souterrainu v příspěvku Šimona Geiera, využili jsme v deštivých dnech pohostinství místního aquaparku jménem „Wellness-und Erlebnisbad Davos eau-là-là“. A tam mne zaujaly dva nápisy: Namísto stručného německého „Eltern haften fuer ihre Kinder“, tedy „rodiče ručí za své děti“, což jsem v Německu a v Rakousku četl na venkovních i vnitřních koupalištích nesčetněkrát, tam stálo vysvětlení: „Děti ještě nejsou schopny odhadnout všechna

rizika, se kterými se setkají, a tak je třeba, aby si rodiče byli vědomi své zvýšené zodpovědnosti v těchto situacích.“ Zbytečně dlouhé? Možná ano, ale mně to připadalo moudré a až laskavé.

A ten druhý nápis, tedy to celkově třetí a pro mne nejpřekvapivější: Až strohý nápis „Přísný zákaz fotografování a používání mobilních telefonů v celém areálu.“ „Všechny elektronické přístroje odložte v šatně.“ Kdo si chce udělat fotku nebo komunikovat s někým na dálku místo toho, aby plaval, cvičil a konečně dělal něco pro své zdraví, ať jde jinam. Bylo tam k tomu i vysvětlení – odložme elektroniku a věnujme se aktivnímu odpočinku. Svět se za tu hodinu nebo dvě nezboří a prospějeme svému tělu i duši. Byl bych rád, kdybych se něco podobného dočetl – alespoň někdy a někde – i u nás.

Daniel Heller

Dodatek

Před deseti lety jsem napsala do Souterrainu něco o svém životě, bylo mi osmdesát let. V říjnu mi bude devadesát, jestli Pán Bůh dovolí, jak říkává Jiřina Nekvasilová. Takže přibýlo ještě deset dobrých, krásných let, díky za ně.

Jednou z nejvýznamnějších událostí tohoto období bylo narození mých pěti pravnuček. Dvě holčičky jsou dvojčátka. S jejich příchodem na svět mám spojení významnou vzpomínku. Jejich vývoj a růst v mamčině bříšku, zrození i další růst se mi ukázal jako úžasný zázrak. Zázrak, který se ostatně vždy při narození miminka opakuje, ale je to už pro nás tak samozřejmé a obvyklé, že to za zázrak nepovažujeme. Po kázání pana faráře Rumla o nasycení pěti tisíců mi něco došlo. To nasycení jsem si neuměla nikdy představit, nějak jsem nevěděla, jestli se to mohlo stát, jestli to byla realita nebo je to pro nás nějaké podobenství. Ale od prožití toho zázraku narození mých pravnuček nepochybuji o tom, že se to opravdu reálně stát mohlo.

Jinou významnou událostí tohoto mého životního období bylo moje stěhování a přestěhování z nájemního bytu v činžáku do Domu

s pečovatelskou službou. O tom jsem už v Souterrainu psala. I za to jsem moc vděčná. Žije se mi tu velmi dobře.

Pokud mám ještě něco o sobě říci, tak se musím zmínit o hudbě, která mě celý život provází a obšťastňuje. Doma jsme měli gramofon a poslouchali na vinylových deskách klasickou hudbu (Bacha, Mozarta, Brahmsa...). Ráda jsem chodila na koncerty a chodím dosud, mám předplatné na Českou filharmonii a na Český spolek pro komorní hudbu do Rudolfiny. Ale přiznám se, že už někdy v zimě večer se mi nechce do tmy a do zimy...Velkým zážitkem bylo pro mne v mládí první setkání s Bachovými Matoušovými pašijemi a s Dvořákovou Stabat mater.

Za vzácný dar v životě pokládám početnou rodinu, je mi posilou a radostí. A vážím si také toho, že kromě rodiny mám dobré přátele jak z našeho sboru tak odjinud. I ve stáří se mohou lidé potkat a spřátelit, našla jsem spřízněné duše i zde v mém novém domově.

Jednou za měsíc zde v domě máme ekumenické bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně, které pro nás připravují bratři z Církve bratrské. Setkává se nás při nich asi patnáct. Jsme za to vděční.

Stáří přináší některá omezení, zejména zdravotní. Před časem jsem se necítila dobře, trpěla jsem úzkostí a nevolností z neznámých důvodů. Mělo mě to upozornit, že tu nebudu věčně. Dnes je mi celkem dobře, ale na to varování nezapomínám a učím se přijmout to, co přijít musí, s pokorou.

„Dobrořeč duše má Hospodinu“.

Jana Jasná

Co víme o izraelských Arabech?

Po delší době píši opět o situaci v Izraeli. Jako téma jsem si zvolil izraelské Araby, o kterých se jak v tištěných, tak elektronických médiích téměř nic nedozvíme. Nedovolil bych si o nich psát, kdybych se s někým z nich při návštěvě Izraele v říjnu 2022 osobně neseznámil. Jedním byl náš řidič autobusu, se kterým jsem se příležitostně bavil denně od prvního do posledního dne naší cesty od 7. do 16. října. Izraelští Arabové, kterých je

více než 1,144 milionu z 9,558 milionu obyvatel Izraele, tvoří největší izraelskou národnostní menšinu. Mnoho z nich má příbuzné na tzv. Západním břehu Jordánu, v pásnu Gazy a v Jordánsku. Většina z nich mluví jak arabsky, tak hebrejsky, a někteří také anglicky. To bylo pro mne zásadní, protože arabsky umím jenom pár slov a frází. Izraelští Arabové mají izraelské občanství a tak jsou formálně zrovnoprávněni s židovskými obyvateli Izraele. V porovnání s Araby v sousedních zemích mají (pro někoho paradoxně) větší občanská práva. V současné době mají izraelští Arabové vlastní politické strany (na Wikipedii jich najdete 21, ale některé z nich již neexistují), jsou zastoupení v Knesetu (izraelském parlamentu), v současné době je to sjednocená kandidátka čtyř arabských politických stran (Chadaš, Ra'am, Ta'al a Balad), která např. ve volbách v roce 2015 získala 440 tisíc hlasů, což bylo 10,5% ze všech odevzdaných hlasů, a přineslo 13 poslaneckých mandátů ve 200členném parlamentu. Mají vlastní školy, možnost studovat na izraelských univerzitách, možnost ošetření v izraelských nemocnicích, právo na pobírání všech sociálních benefitů, atd. Jako plnoprávní občané Izraele mají izraelské pasy a mohou cestovat např. do EU, USA a Kanady bez víz. Řada z nich je zaměstnána u izraelských firem, platí řádně daně, zdravotní a sociální pojištění a snad lze napsat, že jsou integrováni do izraelské společnosti. Náš řidič byl spokojeným zaměstnancem izraelské společnosti Erec (hebrejsky země), měl vlastní dům a 11 dětí (nejstaršímu synovi bylo 27 a nejmladšímu 4). Jednou bude pobírat stejný izraelský důchod, jako jeho židovští spoluobčané. Pochopitelně si přeje trvalý mír a stejně jako ostatní izraelští Arabové nereagoval na výzvy Hamásu (např. ze soboty 7. 10. 2023), aby s ostatními Araby „povstal proti židovským utlačovatelům“ a pomohl zničit Izrael. Osobně vidím právě v těchto lidech a jejich toleranci ke druhým, kteří jsou jiné národnosti, mluví jiným (i když příbuzným) jazykem a vyznávají jiné náboženství, naději pro budoucnost izraelsko-arabského soužití. Po více, než sedmdesáti šest letech (stát Izrael byl vyhlášen 14. 5. 1948) střídání válek, ve kterých Izrael bojoval, bojuje a asi bude muset i v budoucnosti bojovat o své přežití, s obdobími „relativního klidu“, i když plných jednotlivých teroristických útoků, se

tzv. „dvoustátní řešení“, původně navržené OSN, ukazuje jako iluze. Jedna věc je, co bychom si přáli, druhá věc je, co je vůbec možné. Všichni sledujeme válku v pásmu Gazy, ve které (jako ve všech válkách) nejvíc trpí civilisté. Nenávist se prohlubuje. Anglický slogan, který často zní na demonstracích v západní Evropě i v USA, „From the river to the sea Palestine will be free“, tedy „Od řeky k moři bude Palestina svobodná“, je rozšířenou verzí původní arabské rýmovačky „min an-nahr ilá l-bahr“, tedy „od řeky k moři“. Míněna je řeka Jordán a Středozemní moře, mezi kterými leží Stát Izrael. Provolání, které někteří Arabové používají už od 60. let 20. století, naznačuje, že mezi Jordánem a Středozemním mořem by podle nich měla být pouze arabská Palestina, nikoliv Izrael. Je proto vnímáno jako výzva k likvidaci celé země a všech jejích židovských obyvatel. Zároveň je i v protikladu k variantě tzv. „dvoustátního řešení“ států Izrael a Palestina existujících vedle sebe, kterou podporuje Palestinská samospráva, ovládající tzv. Západní břeh (řeky Jordánu), nikoliv ale hnutí Hamás, jež usiluje o úplné zničení židovského státu Izrael. Po „šoa“ (v angličtině „holokaustu“) se Židé a stát Izrael tím spíše nikdy nevzdají svého práva na existenci. Jistě znáte poválečné židovské heslo „Již nikdy jako ovce“. Přeji všem Izraelcům a tedy i izraelským Arabům „šalom“, „pokoj“. Našeho řidiče jsem každé ráno zdravil arabsky „salam alejkum“ a on mi odpovídal „alejkum wa salam“ – „pokoj také Vám“ nebo jinak přeloženo „mír i s Tebou“.

Daniel Heller

Křížlice

Od 25.-31. srpna jsme jeli s dětmi na sborový tábor. Tématem byl Malý Princ, což se dětem líbilo. Každý den byly 3 aktivity, které plnily děti po 3 týmech. Názvy skupin byly SIGMY, RANDOM BIZÁR ZOMBIE a SLUNEČNICE. Vyhrály SIGMY a druhém místě se umístil tým RANDOM BIZÁR ZOMBIE. Příští rok bude tábor znovu a moc se na něj všichni těšíme!

Lucka Troupová

Akční: návrhy kandidátů staršovstva, foto P. Geier

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV
EVANGELICKÁ

Farní sbor
Československé církve evangelické
v Praze - Dejvicích a Bubenci,
Z. Wintra 15

středa 16. října 2024
v 19:30

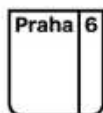
"Všechny symfonie za lokomotivu!" *Antonín Dvořák*

První pořad z volného cyklu "Slovo a hudba"
je v rámci Roku české hudby věnován Antonínu Dvořákovi.

Účinkují herec

Jiří Schwarz,

smíšený sbor Naši pěvci (sbm. Lydie Härtelová)
a Lucie Nováková - varhany

Projekt finančně podpořila
Městská část Praha 6

Kalendář na říjen 2024

Bohoslužby 9:30	6. 10. VP	Z. Susa
odkaz na on-line	13. 10.	M. Trgalová, hudební s Našimi pěvci
vysílání najdete zde:	20. 10.	A. Jacobea, rodinná neděle
dejvice.evangelnet.cz/	27. 10.	A. Jacobea
line-vysilani	3. 11. VP	M. Trgalová

Přímý odkaz na YouTube kanál ČCE Praha – Dejvice:
youtube.com/channel/UCw6RIL-UOfsQl2tI8Ik-Fw

Mládež (13+)	čtvrtek v 18:30-20:00, (3. 10. Střešovice, 10. 17. a 24. 10. Dejvice)
Konfirmandi /děti	neděle 20.10. po bohoslužbách (informace a přihlašování u farářek)
Děti + maminky	čtvrtek 3. a 17. 10. v 9:30-11:00
X-cátníci	úterý 8. 10. v 19:00, téma: „víra a skutky“ (info: M. Volný, martinvolny@seznam.cz)
Naši pěvci	středy v 18:30-20:30
Zpívání	pátek v 9:15-10:15
Diakonie Stodůlky	
Obcování	pondělí 14. 10. v 19:00 téma: „stvoření“ (info: A. Bohatová, andrea@ablingua.cz)
Biblická hodina	úterý v 15:30-16:30
Klub poznávání	čtvrtek 10. 10. v 9:30
Staršovstvo	čtvrtek 3. 10. v 19:00
Ostatní	víkend 4. - 6. 10. Sjezd mládeže (Svitavy) 16. 10. v 19:30 koncert NP (Dejvice) 19. 10. katecheze dětí k VP 19. - 20. 10. Nocování v kostele 27. 10. koncert NP (Německo) 3. 11. instalace faráře Marka Zikmunda (Střešovice)

**Uzávěrka listopadového čísla Souterrainu
je v neděli 20. 10. 2024. Číslo vyjde 27. 10. 2024.**

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992. Až na výjimky vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce. Adresa redakce: Mgr. Eva Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 – Liboc, tel.: 730 196 658 (večer), henychova@atlas.cz
Adresa sboru: Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6, tel.: 737 517 413 (Saša Jacobea), tel.: 777 213 718 (Magdaléna Trgalová), tel.: 739 246 347 (Marta Študentová), <http://dejvice.evangelnet.cz>, dejvice@evangelnet.cz

Bankovní spojení: č. ú. 2400319773/2010, var. symboly: salár =101, Jeronýmova jednota =102, personální fond=103